

ΤΗ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'

Τὶ ὑμᾶς καλέσωμεν

Παθῶν κυριεύσας τοῦ σώματος, ἐγκρατείας χαλινῶ, θαυματουργὲ Κυριακέ, ἀπαθείας τὴν λαμπράν, Πάτερ ἐνδέδουσαι στολήν, καὶ πᾶσαν, τὴν κακίαν ἀπεγύμνωσας, τοῦ πάλαι, τοὺς Προπάτορας γυμνώσαντος, καὶ νῦν οἰκεῖς τὸν Παράδεισον, διὰ παντὸς εὐφραϊνόμενος, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Φέρων τὸν σταυρὸν ἐπὶ ὤμων σου, ἠκολούθησας Χριστῶ, ἀνεπιστρόφω λογισμῶ, τῶν ἐν βίῳ ἡδονῶν, καταφρονῶν Κυριακέ, καὶ πάθη, θανατώσας τὰ τοῦ σώματος, συντόνοις, ἀγρυπνίαις καὶ δεήσεσι, χάριν ἀπειλήφας Ὅσιε, τοῦ θεραπεύειν νοσήματα, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐρημον κατώκησας ὅσιε, ἐδώδην Κυριακέ, σκίλλαν ποιούμενος πικράν, καὶ τὴν αἴσθησιν πικραίνων, τῆς ψυχῆς τὰς ἡδονάς, προρρίζους, ἐναπέτεμες μακάριε, διὸ σὲ ἡ οὐράνιος ἀπόλαυσις, μετὰ τὸ τέλος ἐδέξατο, ἀγγελικῶς βιοτεύσαντα, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σὲ τιμῶμεν Κυριακέ Πατὴρ ἡμῶν, διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθειαν, πορεύεσθαι ἐγνωμεν, Μακάριος εἶ τῷ Χριστῶ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συμμετόχε, Ὁσίον ὁμόσκηνε καὶ Δικαίων, μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὶ ὑμᾶς καλέσωμεν

Τὶς ὁ προσφυγῶν ἐν τῇ σκέπῃ σου, Θεοτόκε ἀειπάρθενε, ἀνύμφευτε Ἀγνή, οὐ λαμβάνει τὴν ταχεῖαν, τῶν δεινῶν ἀπαλλαγὴν, εὐρίσκει, βοηθὸν σὲ ἀκαταίσχυντον, προστάτιν τε, καὶ πύργον ἀρραγέστατον, Θεογεννητορ πανάμωμε, Χριστιανῶν ἢ ἀντίληψις, μεσίτευσον, τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμῶντας σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἄρνα ἢ ἀμνάς ὡς ἐώρακε, τὸν Υἱὸν τὸν ἑαυτῆς, καθηλωμένον ἐν Σταυρῶ, ἐπιτρόσκετο τῆς λύπης, τὴ ρομφαία τὴν ψυχὴν, τὰ σπλάγχνα, ἐδονεῖτο γόους πλέκουσα, καὶ λύπης, τὴν καρδίαν ἐνεπίμπλατο, Οἴμοι Υἱέ μου! κραυγάζουσα, πῶς ταῦτα πάσχεις μακρόθυμε; Δοξάζω σου, τὸ πρὸς ἅπαντας μακρόθυμον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου, τῶν δαιμόνων ὄλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐξήλωσας, Παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κύριον, εἰρήνην αἰτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τριήμερος ἀνέστης

Μεγίστων δωρημάτων ἡμῖν, ὁ τόκος ὁ ἀλόχευτος, τῆς Παρθένου, πᾶσι γέγονε σαφῶς Θεὸς γὰρ τὴν φθαρεῖσαν, καινίζει βροτῶν φύσιν, καὶ ἀναπλάττει τὸ ἀνθρώπινον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὁρώσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἡ σὲ κήσασα, ἀνεβόα, Τὶ τὸ ξένον ὁ ὄρῶ, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ.

Τροπάριον Ἦχος α'

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι Ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Κυριακέ, νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχή, οὐράνια χαρίσματα λαβών, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοί, Δόξα τῷ δεδωκότι σοὶ ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πάσιν ἰάματα.

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Κυριακὲ γένοιο πρὸς Θεὸν μοὶ προστάτης.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων
Ποίημα Στεφάνου τοῦ Σαββαίτου.

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. δ'
Ἄσμα ἀναπέμφωμεν

Κλέος θείας γνώσεως Χριστέ, παράσχου μοὶ καὶ χάριτος, τὸν ὄσιον ἀξίως, Κυριακὸν ὑμῆσαι, ταῖς τούτου ἐντεύξεις, σὺ γὰρ τῶν ὑπὲρ λόγον, ὁ ταμίας σοφῶν διδαγμάτων.

Ἦμνον προσκομίζοντά σοι νύν, Κυριακὲ μακάριε, εὐμενῶς δεδεγμένος, τῆς θείας μετασχεῖν με, Χριστὸν καθικέτευε, αἴγλης καὶ φωταυγίας, καὶ τῆς ὄντως τυχεῖν σωτηρίας.

Ῥώμη τοῦ Δεσπότη κραταία, ῥωννύμενος τοὺς ἄρχοντας, Κυριακὲ παμμάκαρ, τοῦ σκότους ἐτροπώσω, τοῖς τούτου δὲ ἴχνησι, Πάτερ ἀκολουθήσας, πρὸς τὴν ἄνω κατήντησας λήξιν.

Ἦσιν ἐδείξω ἐπὶ γῆς, πρὸς Ἀσώματους ἄμιλλαν, ὄλον καθυποτάξας, σαρκὸς τῷ ζωηφόρῳ, τὸ φρόνημα Πνεύματι, ὅθεν ἐν οὐρανοῖς νύν, συγχορεύεις αὐτοῖς θεοφόρε.

Θεοτοκίον

Κλιμαξ ἀνεδείχθης νοητή, ἦν Ἰακώβ τεθέαται, ὁ ἐκλεκτὸς τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς ἀρρήτω λόγῳ, κατήλθεν ὁ ἄσαρκος, σὰρξ ἀτρέπτως, γενέσθαι, ὑπὲρ λόγον ἐκ σοῦ Θεοτόκε.

Ὦδὴ γ'
Οὐκ ἔστιν ἅγιος

Ἀόκνως διήνυσας, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς, ἐκ γὰρ βρέφους ἐπόθησας, τὸν Κτίστην σου Ὅσιε, ὃν διψῶν ἐξεζήτεις, ἐλάφου μιμούμενος, τὸν δρόμον ἐφ' ὑδάτων πηγᾶς.

Καρδίας τοῖς πίναξιν, ἐγγραφείσας τῆς σῆς, δεδεγμένος Θεσπέσιε, δακτύλῳ τοῦ Πνεύματος, ὡσπερ ἔμψυχος βίβλος, ἐμπράκτως ἐτήρησας, Χριστοῦ τὰς ζωτικὰς ἐντολάς.

Ἐκράτησας Ὅσιε, ἐν νηστείαις γαστρός, τῆς λιχνώδους ὀρέξεως, καὶ τὴν ὑπόγαστρον ἡδονὴν συννεκρώσας, ἀγνεΐα συνέζησας, Πάτερ διὰ βίου παντός.

Γηθόμενος ἔμφρονα, τὴν Τριάδι ναόν, σαυτὸν κατεσκεύασας, τὸν νοῦν καθηράμενος, καὶ σῶμα καὶ Πνεῦμα, Τρισμάκαρ καὶ γέγονας, δοχεῖον τρισηλίου φωτός.

Θεοτοκίον

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε, καὶ Παρθένος ἔμεινας Μήτηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μαρία, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Εἰρμός

«Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου Κύριε».

Κάθισμα Ἦχος δ'
Ταχὺ προκατάλαβε

Τῆς ἄνω ἐφιέμενος, ὑπερκοσμίου ζωῆς, τοῦ κόσμου τὴν τερπνότητα, ὡς διαπίπτουσιν, κατέλιπες Ὅσιε, ὄθεν ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ σπηλαίοις οἰκήσας, πόλεως οὐρανοῦ, ἀνεδείχθης πολίτης, ἐν ἡ τῶν ἐκτελούντων τὴν σὴν, μνήμην μνημόνευε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἐκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν ἐν πάθει, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντα ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας, ὄθεν σὲ κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου, ὄν πρὸς εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύση, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὦδὴ δ'

Σὺ μου ἰσχύς Κύριε

Ἐφριξε σοῦ ἥλιος, τὸ ἐγκρατὲς καὶ στερρόν, δι' ἐτῶν σε, πλείστων ὀργιζόμενον, μὴ δυνηθεῖς, ὄλως κατιδεῖν, μήτε ἐν ἡμέρα, τροφῆς μετέχοντα Ὅσιε, εὐτόνως μελωδοῦντα, ἀγρυπνίαις ἀπαύστοις, Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Νόμοις Καινῆς, καὶ Παλαιᾶς Διαθήκης σοφέ, ἐν συνέσει, Μακαρ τῶν Ἁγίων ἀνδρῶν, ἐμμελετῶν ἅπαν ἀρετῆς, εἶδος ἀπεμάξω, σοφῆς μελίσεως τὸν τρόπον ζηλῶν, καὶ σκεῦος χρηματίσας, ἐκλογῆς ἀνεβόας, Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὅλβος τρυφῆς, καύχημα καὶ ἀγαλλίαμα, τῶν Ὀσίων, πέφυκας Χριστὲ ὁ Θεός, ὄθεν ποθῶν, σὲ Κυριακός, πάντα τὰ ἐν κόσμῳ, τερπνὰ λελόγισται σκύβαλα, διὸ καὶ ἐν ἐρήμοις, ἐρωτικῶς ἀβάτοις, κατετρύφα τῆς σῆς ὠραιότητος.

Ἴσμεν ποτέ, Μερρὰς γλυκάναντα νάματα, τὸν Προφήτην, σκίλλης δὲ πικρὰν ἐδωδὴν, μεταβαλῶν, σὺ Κυριακὲ, εἰς γλυκεῖαν γεῦσιν, τὴν παρρησίαν δεικνύεις σαφῶς, πρὸς Κύριον τὸν ὄντως, τοὺς αὐτοῦ ὑπηρέτας, θεϊκὴ δυναστεία δοξάζοντα.

Ὁ φοιτητής, καὶ μιμητὴς τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, τοῦ ἱκέτου σεληνιαζόμενον, σὺ τὸν υἱόν, διὰ προσευχῆς, οἴκτω θεραπεύεις, πρὸς τούτου χάριν δεξάμενος, τὰς νόσους φυγαδεύειν, καὶ δαιμόνων τὰ στίφη, ἀπελαύνειν τῷ τύπῳ τοῦ θεοῦ Σταυροῦ.

Θεοτοκίον

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνύμφευτε, σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμὴν, πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, Θεοτόκον ἀγνήν σε γινώσκοντας.

Ὦδὴ ε'

Ἴνα τι μὲ ἀπόσω

Πρὸς Χριστοῦ δεδεγμένος, τὴν ἀκαταμάχητον χάριν τοῦ Πνεύματος, καταβέβληκας μὲν, κατὰ κράτος δεινούς κοσμοκράτορας, ψυχικῶν παθῶν δέ, Κυριακὲ ἐπικρατήσας, ἀπαθείας στεφάνῳ κατέστειται.

Ῥωμαλέος ἐδείχθης, πόνοις τῆς ἀσκήσεως, ἐγκαρτερήσας στερρῶς, μέχρι γήρωος μεῖνας, βαθυτάτου ἀνένδοτος Ὅσιε, ἐν ἐρήμοις ὥσπερ, βασιλικῶν αὐλῶν θαλάμοις, σὺν πολλῇ χαρμονῇ διαιτῶμενος.

Ὀλονύκτους ἀνῶν, Μάκαρ ἀγρυπνίας, πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημῶν, ἀμετεωρίστως, δι' εὐχῆς τῷ αὐλῷ ὠμίλεις Νοῖ, καὶ λαμπρὰς ἐδέχου, Κυριακὲ φωτὸς ἀκτῖνας, φεγγοβόλους τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος.

Σελασφόρου πλησθεῖσα, καὶ προφητικῆς ἀναρρήσεως Ὅσιε, ἡ σεπτὴ σου γλῶσσα, προηγόρευσε τῆς τυραννοῦσης ποτέ, Ὠριγένους λύμης, φρενοβλαβοῦς καὶ ψυχοφθόρου, παντελεῖ καὶ τελείαν καθαίρεσιν.

Θεοτοκίον

Νοερῶς ἐμυήθη, Προφητῶν ὁ σύλλογος τὰ σὰ μυστήρια, οὐρανοῦ γὰρ πύλην, ὁ Δεσπότης σὲ ἔδειξεν ἄχραντε, καὶ ἐκ σοῦ Παρθένε, σωματωθεῖς δικαιοσύνης, τοῖς ἐν σκότει ἀνέτειλεν ἥλιος.

Ὦδὴ ς'

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ

Θεὸς θετὸς γεγονῶς, Χριστοῦ θεώσει τοῦ φύσει Θεοῦ, τῆς φύσεως ἀλγεινάς, πηρώσεις ἀνώρθωσας, νοσοῦντας ἰώμενος, δαιμονῶντας αὐθις, θεραπεύων θεία χάριτι.

Ἐξέφυγες τοῦ πρὸς σέ, φοιτῶντος πλήθους τὴν ὄχλησιν, καὶ πάλιν τοὺς φοβερούς, χειμάρρους κατέλαβες, ἐκκλίνων, αἰοίδιμε, τῶν κενῶν ἐπαίνων, ἀνθρώπων τὸ δοξάριον.

Ὀνειροῦ δίκην φθαρτοῦ, τοῦ κόσμου πᾶσαν τὴν δόξαν ὀρῶν, τοῦ νόμου ζῶντος Θεοῦ, τῆς δόξης τῆς κρείττονος, ἐπόθησας μέτοχος, σοφὴ χρηματίσαι, ἥς ἐνδίκως κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον

Ὡς ἔμψυχος κιβωτός, ἐδέξω Λόγον τὸν ἄναρχον, ὡς Ἅγιον Ἱερὸν, τὸν Κτίστην ἐχώρησας, ὡς θρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν Δεσπότην, Θεομητορ πάσης κτίσεως.

Ὁ Εἰρμός

«Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Τὴ ὑπερμάχῳ

Ὡς ὑπερμάχῳ κραταιῷ καὶ ἀντιλήπτορι, ἡ σὲ τιμῶσα ἱερὰ Λαύρα ἐκάστοτε, ἐορτάζει τὰ μνημόσυνα ἐτησίως, Ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐξ ἐχθρῶν ἐπεμβαινόντων ἡμᾶς φρούρησον, ἵνα κράζωμεν, Χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τὴ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Στίχοι

- Σκίλλης ἀμύνη Κυριακὴ πικρία,
- Γεῦσιν γλυκεῖαν, ἢ θανεῖν κατεκρίθης.
- Σκιλλοβορος δ' ἐννάτη μύσεν εἰκάδι Κυριακός.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑκατὸν πενήκοντα Μαρτύρων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ, καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τρύφωνος, Τροφίμου καὶ Δορυμέδοντος, καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Πετρωνίας.

Στίχοι

- Εἴφει κλίνασα τὴν κάραν, Πετρωνία,
- Ψυχῆς ἐρείδεις ὄμμα τὴ θεία πέτρα.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γουδελίας.

Στίχοι

- Σοὶ τὴν κεφαλὴν τὴ κεφαλὴ τῶν ὄλων,
- Χριστέ, προσῆξεν ἐκ ξίφους Γουδελία.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κασδόου καὶ Κασδόας.

Στίχοι

- Ἀθλοῦσιν ἄμφω Κασδόος καὶ Κασδόα,
- Ὁ μὲν σπαθισθεῖς, ἡ δὲ θλασθεῖσα ξύλω.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Δάδα, Γοβδελαά, υἱοῦ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν.

Στίχοι

- Εἴφει μεληδὸν σῶμα πᾶν τετμημένος,
- Τὸ πνεῦμα σώζεις, Μάρτυς Ὑψίστου Δάδα.

- Ὁ Γοβδελαὺς πείρεται τοῖς καλάμοις,
- Τὸν καλάμῳ τυφθέντα Χριστὸν μου σέβων.

Ἡ ἀγία Μάρτυς Πετρωνία ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ' Παῖδες Ἑβραίων

Νόμων καὶ λόγων θεοπνεύστων, κατεγλύκανε τὸν λάρυγγα μελέτη, ὑπὲρ μέλι ὁ σός, πιστότατος θεράπων, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, μελωδῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μάκαρ Θεσπέσιε προσάγοις, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Θεῷ κεκαθαρμένους, ἐξ ἰλῦος παθῶν, πρεσβείαις σου βοῶντας, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλην τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν, εἰσωκίσατο Χριστέ, σοῦ ἐραστής γάρ, τοῦ ἀφράστου φωτός, ὀλόψυχος ὑπῆρχε, Κυριακὸς κραυγάζων σοί, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἵνα λεόντων διαδράση, τὴν ὠμότητα Δανιὴλ ἐδοξάσθη, ὑπουργοῖς δὲ αὐτοῖς, ἐκέχρηστο προστάσων, Κυριακὸς κραυγάζων σοί, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πράξει προσθεῖς τὴν θεωρίαν, Τρισυπόστατον ἐκήρυξας οὐσίαν, ἐν Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι κραυγάζων, Κυριακὴ θεόληπτε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Σβέσον τὴν φλόγα τῶν παθῶν μου, καὶ κατεύνασον αἰρέσεων τὴν ζάλην, Θεομήτορ, καὶ γάρ, σὲ ἔχομεν προστάτιν, Χριστιανοὶ καὶ πρόμαχον, καὶ σὲ πιστεῖ ἀνυμνοῦμεν.

Ὦδὴ η' Νικηταὶ τυράννου

Ῥοαῖς τῶν δακρῦων, ἠρδευσας Μακάριε τὴν ἱεράν σου, κατανύζει θεία ψυχὴν, καὶ πολύκαρπον ἔδειξας μέλπων, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Θεσβίτης πάλαι, ἀὐχμῷ κατεξήρανε ὄμβρων ψεκάδας, ὑετοῦ δὲ χύσιν, ἐν ἀκμῇ κατήγαγες θέρους σὺ Μάκαρ, Εὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺ τῶν κακοδόξων, τὴν ἀπάτην ἤλεγξας τοῦ Ὀριγένους, γενναίοις ἀγῶσι, μαθητῶν τοῦ λήρου τε καὶ μυθολόγου, Εὐλογεῖτε μέλπων, εὐσεβῶς τὸν Κύριον πᾶσα ἢ κτίσις, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Τριάδος λίαν, εὐσεβῶς ἐδίδαξας Πάτερ οὐσίαν, τρισὶν ἐν ἡλίσις, ὥσπερ μίαν αἴγλην τε καὶ λαμπηδόνα, Εὐλογεῖτε λέγων, εὐσεβῶς τὸν Κύριον πᾶσα ἢ κτίσις, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Τοῦ Ἀδὰμ Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μὲν ὄφθης θυγάτηρ, τοῦ Θεοῦ δὲ Μήτηρ, τοῦ ἀνακαινίσαντος μου τὴν οὐσίαν, ὄν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβῶν, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας».

Ὦδὴ θ' Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή

Ἄντρον σὲ δέδεκται σοφέ, τὸν δεξάμενον πηγὴν τὴν θεόσδοτον, τερατουργήσαντος, τοῦ θεοῦ πάλαι Πατρὸς Χαρίτωνος, μωσαϊκῶς Κυριακὴ, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, τῆ ποιμνὴ γέγονας, τῆ ἐκείνου φρουρὸς ἀσφαλέστατος.

Τῆς ὄντως ἔρωτι ζωῆς, τὸν σταυρὸν ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος, τὸν βίον Κυριακέ, μελέτην ἔθου θανάτου, ὅθεν καὶ νῦν, πρὸς τὴν ἀγήρω μεταστάς, τρυφὴν τὴν ἀκήρατον, τοῖς οὐρανίοις χοροῖς, ἐν φωτὶ περὶ Θεὸν συγχορεύεις ἀεὶ.

Ἦστραψας αἶγλη πυρωθεῖς, τῆ τοῦ Πνεύματος καὶ ὥφθης ταῖς ὑπερθεν, χοροστασίαις φαιδρός, ἀλλ' αὐγασόν μου τὸν νοῦν Μακάριε, τῷ νοερῷ καὶ τριφεγγεῖ, φωτὶ τῆς θεότητος, ταῖς ἰκεσίαις σου, καὶ παθῶν μὲ καὶ παισμάτων διάσωσον.

Στεφθέντες τῷ νικητικῷ, διαδήματι Χαρίτων Θεσπέσιε, Κυριακέ τε μάκαρ, καὶ παρεστῶτες τῷ ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ποιμνην ἰδίαν πατρικῶς, κινδύνων λυτρούμενοι, νῦν ἐποπτεύετε, ἐορτάζουσιν ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Θεοτοκίον

Ἐντεινε καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε Υἱὲ Θεομήτορος, Ἰσραηλίτην λαον, καθυποτάττων τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς, τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, πρεσβεΐαις δεομεθα, τῆς κησάσης σὲ ἀπειράνδρως, ὡς Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ Εἶρμος

«Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος, διὰ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἐν δόξῃ παριστάμενος, Θεῷ τῷ Παντοκράτορι, Κυριακὲ σὺν τῷ θεῷ, Χαρίτωνι θεοκῆρυξ, ἀδιαλείπτως μέμνησο, τῶν ἐκτελούντων Ἄγιε, τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, καὶ σὲ Χριστοῦ ὑπηρετήν, τιμώντων Πάτερ ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον

Κυρίως Θεοτόκον σε, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, καὶ γὰρ Θεὸν ἀπορρήτως ἐκύησας τὸν λύσαντα, διὰ Σταυροῦ τὸν θάνατον, πρὸς δ' ἑαυτὸν ἐλκύσαντα, Ὅσιων δήμους, μεθ' ὧν σε, ἀνευφημοῦμεν Παρθένε.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.